UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Decimusoctau[us]: q[uod] papa a deo recipit i[m]mediate pta[...]te[...].

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

imperiũ ibi ſatis. ⁊ in alia clemẽ. de re iudi. paſtoralis. Et quia vacante imperio ſuccedit eccleſia. ex̃ de fo. cõpe. licz. ⁊ de elec. quũ inter vniuerſales. ¶ Item tenet Oſtien. ꝙ quũ dñs dixit petro: Tibi dabo claues regni celorũ. nõ dixit clauẽ: ſed claues/ ſciliꝫ duas. vnã qua claudat ⁊ aperiat et liget et abſoluat quoad ſpiritualia. aliã q̃ vtat̃ quoad temporalia. xl. diſti. c. j. xxj. di. §. j. per. c. venerabilẽ. §. rationibus. facit opti. argu. xcvj. di. coſtantinus. que palea eſt: ſed eccleſia habet pro grano. Quũ em̃ vnũ corpus ſumꝰ in chriſto: ⁊ vnus ſpũs: ⁊ vna ſpes vocatiõis noſtre: vnus dñs ⁊ vna fides: vnum baptiſma: vnus deus. ad Eph. iiij. ex̃ de ſumma trini. c. j. §. ad hunc. ⁊ in clemen. de exceſ. pla. frequens. §. verũ. ⁊ de ſentẽ. excõ. frequẽtat. §. j. in clemen. pro monſtro eſſet ꝙ duo capita haberemus: vt. s̃. in prohemio. in fi. dictũ eſt. ex̃ de offi. ordi. qm̃. Hanc veritatem tenuit Oſtien. vt no. in ſumma que dicit̃ copioſa. ex̃ qui filij ſint legi. §. qualiter ⁊ a quo. ¶ Itẽ notat Innoc. ex̃ de iureiur. ego. ſup verbo papatũ. i. principatũ tam in ſpũalibꝰ quã in tẽporalibus. ¶ B Item Matth. vlti. dicit chriſtus: Data eſt mihi oĩs poteſtas in celo ⁊ in terra. ſed papa etſi veri dei vicarius ſit in terris. vt ex̃ de traſla. quãto. nõ tamẽ habet vicariã/ niſi ſicut dei hominis. nã inquantũ chriſtus deus eſt: ſemꝑ etiã in terra eſt: quia deus oĩa implet. Hiere. xxiij. Celum ⁊ terrã ego impleo. nec vicario opus eſſet: ſed inquantũ verus homo eſt/ aſcenſurus ad patrẽ: ne gregem ſuũ abſqꝫ paſtore dimitteret: curam eius petro ⁊ ſuis ſucceſſoribus dereliquit. ex̃ lib. vj. de homici. pro humani. j. rñſo. in ꝟbis aũt ꝑdictis: Data eſt ⁊c. ſicut verus homo loquit̃ filius dei: q: ſicut deus ſemper eandẽ poteſtatẽ habuit quã pater. vnde athanaſiꝰ: Omnipotens pater/ omnipotens filius ⁊c. ex̃ de ſum. trini. c. j. rñſo. j. Itẽ dicit/ omnis/ ergo nihil excipit. j. Cor. xv. Heb. ij. xix. diſt. ſi romanoꝝ. cũ ſi. Itẽ/ in terra. ergo vicarius eiꝰ in terris omnis papa habet omnẽ poteſtatẽ in terra quã habuit chriſtus: nedũ ſicut verus deus/ ſed ſicut verꝰ homo. ꝓ hoc facit qḋ Zacharias ait de chriſto. c. ix. poteſtas eius a mari vſqꝫ ad mare. et Pſ. lxxj. et dominabit̃ a mari vſqꝫ ad mare. vnde ⁊ Eccleſiaſticus loquẽs de poteſtate papali. ait Eccli. xvij. Dedit illi deus poteſtatem eoꝝ q̃ ſunt ſuper terrã. papa em̃ ſucceſſor eſt in hoc ade ꝓmi hominis. antonomatice em̃ ⁊ typice formauit deus filiꝰ ad imaginẽ ſuã ⁊ ſimilitudinẽ papam vicariũ ſuum. Geñ. j. Uere em̃ papa repſentat chriſtũ in terris: vt qui videt eũ oculo contemplatiuo ⁊ fideli: videat ⁊ chriſtũ. vnde ⁊ ꝓpterea dixit petro: Matth. xvj. Tu es petrus/ dictꝰ a me petra ⁊c. xxj. diſti. in nouo. ⁊ xix. di. ita dñs. ibi: Hunc enim in cõſortiũ indiuidue vnitatis aſſumptũ/ id qḋ ipſe erat: id eſt ab eo qḋ ipe erat ſcꝫ petra (voluit em̃ vocari petrũ) dñs voluit nominari. ad idẽ. ex̃ de elec. fundamẽta. j. rñſo. lib. vj. vnde ſ̃m hoc papa nõ eſt homo ſimpliciter/ ſed deꝰ id eſt vicarius dei: vt. e. c. fundamẽta. §. ne aũt. ꝟ. ipſaqꝫ romani pontificis vicarij dei. ⁊ c. vbi periculũ. e. c. lib. vj. §. ceterũ. ⁊ ex̃ vt eccleſia. benefi. vt noſtrũ. ⁊ de tranſla. quãto. cum ſi. Itẽ chriſtus etiam inquantũ homo rex fuit. ſic em̃ de eo dictũ eſt Zach. ix. Ecce rex tuꝰ. ⁊ Matth. xxj. ⁊ xxvij ⁊ Luc. xxiij. et eius titulus poſitus per pilatũ: Ieſus/ Nazarenus rex iudeoꝝ. Ioan. xix. Pſ. lxxj. Deus iudiciũ tuũ regi da. ⁊ Luc. j. Et regnabit in domo iacob. Dañ. ij. ad fi. ibi: In diebus autẽ ⁊c. et. j. Suſcitabit deus regnum celi. Sed iſtius regni vniuerſalis imperator vicarius chriſti nõ eſt: quia nõ ſunt duo vicarij/ vt ſuperius eſt probatũ: ergo papa vicarius eſt: quia alius vicariꝰ nõ eſt. ⁊ regnũ mundi ſine vicario dei non eſt. Hanc autem veritatem ꝙ vtramqꝫ poteſtatem papa habeat: licet executionem gladij temporalis alteri committere teneatur: prout communiter tenetur ad glo. ordina. ex̃ qui filij ſint legiti. cauſamqꝫ. ij. ⁊ ex̃ de iudi. nouit. Hic iunge que dixi infra in arti. xxxvij. ⁊ xl. ⁊ lx. ꝟ. expono extrauagãtem bonifacij: vnã ſanctam.

Papa ẽ vicarius chriſti in quãtum homo.

Papa nõ ſoluꝫ chriſti: ſꝫ ⁊ dei vicarius.

¶ Articulus Decimuſquartus A

Quartuſdecimꝰ arti.

Item alius arti. cum primis eſt. Q omnis creatura per eũ valeat iudicari: ⁊ ipſe a nulla in terris: etiam vniuerſali concilio: vt no. ij. q. v. mandaſtis. ⁊ de hoc. s̃. iij. ⁊ iiij. ar. hoc probatur. ix. q. iij. per. c. nemo. c. aliorum. c. facta. c. cuncta. xvij. di. §. hinc etiã. xxj. diſt. ſubmittitur. cum duobus. c. ſeq.

¶ Articulus Decimuſquintus A

Quintuſdecimꝰ arti.

Et ꝙ nullus in terris a ſuo iudicio ⁊ ſententia ex certa ſcientia lata: niſi ad deũ valeat appellare. ix. q. iij. ipſi ſunt canones. ⁊ c. cuncta. ⁊ no. ij. q. vj. in ſumma. ad fi. quia de minori ad maiorem appellatur. ij. q. vj. anteriorum. ⁊ C. de ap. ꝑcipimus. Sed papa ſuperiorẽ nõ habet niſi deum. ix. q. iij. aliorum. ex̃ de elec. licet. in fi. Crederẽ tñ ꝙ a papa male informato poſſet appellari ad eum bene informandũ. ad hoc op. ar. immo expreſſum. xxxv. q. ix. ſententiã. cũ duobus. c. pre. ex̃ de reſti. in integrũ. quum ex literis. §. nos igitur. Quũ em̃ papa vt homo peccare poſſit ⁊ decipi. ex̃ de ſenten. excom. a nobis. ij. de peni. diſtin. ij. ſi em̃ inquit. nec papã debet pudere ſuum errorẽ corrigere qui poſitus eſt errores corrigere aliorum: ne vnde iura naſcunt̃/ naſcantur iniurie. xj. q. j. peruenit. C. vnde vi. meminerit. ij. q. vij. nos ſi. et ex̃ de accuſa. inqui. ⁊ denũ. qualiter. j. ⁊ faciunt que no. ibi in glo. no. Pro hoc facit quod legitur de magno/ Alexandro monarcha orientis/ ꝙ ſemel condemnauit ad mortẽ ſuum quendã militem furore repletus: a qua ſentẽtia appellauit miles ad imperatorẽ. Cui alexander: numquid ego imperator nõ ſuꝫ: Cui miles: Nõ: quia imperator nõ furit. ꝓpter quod alexander imperator ſententiã reuocauit contra eũ latã dicẽs: verũ dicis. facit op. xj. q. iij. quum apud theſſalonicam. ¶ Articulus Decimuſſextus A

Appellare licet ad papã meliꝰ informandum.

Sextuſdecimus Ar.

Et ꝙ eccleſia vniuerſalis errare nõ poteſt: niſi in membris corruptis. xxiiij. q. j. a recta. vbi de hoc. c. in ſede. c. hec eſt. ⁊ xix. di. ita dominus. ⁊ in glo. j. vitia. vbi de hoc. ⁊ xxj. diſtin. q̃uis. quia pro fide eius chriſtus orat: qui eſt eius caput. Luce. xxij. xxj. diſti. §. j. prope fi. pater ſemper audit ⁊ exaudit orantẽ filiũ. Ioan. xj. ibi/ vltra medium: Pater gratias ago tibi: qm̃ audiſti me. ego aũt ſciebã ꝙ ſemper me audis.

¶ Articulus Decimuſſeptimus A

Decimuſſeptimꝰ arti.

Et ꝙ plus poteſt papa ſolus in ijs que non ſunt contra articulos fidei ⁊ adiacentia eis ⁊ ſacramenta: quã tota alia eccleſia catholica/ ⁊ cõcilia. de hoc no. ix. q. iij. nemo. in glo. ar. ⁊ xv. diſtin. ſicut. in glo. videt̃. quia oĩs iuriſdictio ab eo: ipe aũt immediate ipſam a deo recipit. xxj. di. q̃uis. xxij. diſti. oẽs. ex̃ de elec. ſignificaſti. de hoc etiã ſupra tactũ eſt in. vj. ar.

¶ Articulus Decimuſoctauus A

Decimuſoctauus ar.

Et ꝙ papa non intruſus a deo recipit poteſtatẽ poſt electionẽ ſuã: nõ a cõcilijs vel electoribus: licet ſibi ius in papatu ex electiõe canonica acquiratur. vt. s̃. ar. ij. dictũ eſt. ⁊ ex̃ de elec. licet. ibi: Ille abſqꝫ vlla exceptiõe ab vniuerſali eccleſia roma. pon. habeat̃ ⁊c. ⁊ facit quod no. in. c. illo/ licet. in vlti. glo. de hoc infra. ar. xxxij. ¶ Articulus Decimuſnonꝰ A

Papa rite electꝰ recipit poteſtatẽ a deo.

Decimuſnonus arti.

Et ꝙ romana eccleſia nõ pot̃ eſſe nulla/ nec diuiſa. vt. xxiiij. q. j. pudẽda. q: impoſſibile eſt ꝙ fides petri deficiat vſqꝫ ad diẽ iudicij: pro

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN